

Olv.: ApCsel 10,34a.37-43 – Kol 3,1-4 – Jn 20,1-9
Krisztus feltámadása

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTBESZÉDE

KEDVES TESTVÉREK!

Húsvét a mi legnagyobb ünnepünk. Általában a karácsony közelebb áll az emberek szívéhez, mert a karácsony mindenki számára a szeretet ünnepe és mindenki átérzi azt, hogy a szeretet éltet bennünket. A szeretet megőrzi a kapcsolatainkat. A szeretetben teljesedik ki a mi emberi életünk és teljesednek ki a mi közösségeink, azt is mondhatom, az egész világ, az egész emberi élet.

Nagyon érdekes, hogy a húsvétal kapcsolatosan nem a szeretetet emlegetik, pedig valójában ezt kellene fölismernünk. Húsvét pontosan erről szól. Istennek egy egészen sajátos kinyilatkoztatásáról, Isten pedig a szeretet Istene! *Megrázóbb módon fejezi ki húsvét, mit jelent az, hogy szeretetből születünk, a szeretet hordoz bennünket és a szeretetben teljesedik ki az életünk!*

*Húsvét egy új életről szól,
arról az életről szól, amely Istennel szövetkezik!*

Ez a lényeg! Ezért kellett a Megváltónak eljönnie, hogy visszafordítsa az embereket Istenhez. Elindítsa az embereket Isten felé és tudatosítsa bennünk azt, hogy *mi egymással összetartozunk. Hát induljunk el egymás felé is.* Ha ezt tudatosítjuk magunkban, akkor ez az új élet azt jelenti, hogy mindent a szeretet határoz meg.

Isten új kinyilatkoztatása húsvét. Ezekről a gondolatokról elmélkedtünk a három nap során is. Isten nem ítéli el a világot.

*Jézus nem elítélni jött a világot,
hanem életet akar adni a világnak.
Mindenkit Magához ölelni.
Mindannyiunkat egy közösséggé tenni.*

Megrendítő üzenet. Tegnap este erről szóltam. A körülmények, amik kísérik ezt a híradást, nem mindennapiak. Megmozdul a föld. Túlvilági lények jelennek meg. Ez mind, mind arról szól, hogy a húsvéti üzenet nem embereknek a műve. *A húsvéti üzenet mennyei üzenet.* Bizony a modern embernek nem könnyű barátkozni ezzel a hírrel, ezzel az új hírrel, amely minden egyes ember számára új. Végeredményben külön-külön mindegyikünknek meg kell harcolni ennek az újdonságával, mert senki se élheti helyettünk az életünket.

Mindenkinek magának kell megtérni.
Mindenkinek magának kell beengedni az életébe a Világosságot.
Mindenkinek magának kell elhatározni, hogy Istennel jár-e az élete útján,
vagy nélküle.

A mi világunkat a felvilágosult ember gondolkodása eléggé megzavarta. A felvilágosult ember nagy kísértése, hogy azt gondolja, csak az van, amit ő kikutat, amit ő megért, amit ő felfog.

Csak kérdezem, ilyen szűkös lenne a valóság?

A felvilágosult embernek a veresége pontosan abban áll,
hogy leszűkíti a világot.

Önmagára szűkíti le a világot és nem számol *az Isten valóságával*.

Nem számol azzal, hogy ez a világ sokkal tágabb.

Ennek a világnak a lehetőségei sokkal nagyobbak annál,
mint amit az egyes ember egyáltalán meg tud érteni,
fel tud fogni, vagy meg tud valósítani.

Emlegettem már Nietzschét, aki a felvilágosult embernek egy sajátos képviselője. Azt mondja: “Megesketlek titeket, legyetek hűek a földhöz és ne higgyetek azoknak, akik egy túlvilági reményről beszélnek nektek. Méregkeverők, akár tudják ezt, akár nem.”

Most egy másik felvilágosult embert is idézek. Berthold Brecht azt mondja: “Ne engedjétek félrevezetni magatokat. Meghaltok mind, mint az állatok és utána nem következik semmi.”

Nagyon nehéz ennek a gondolkodásnak Isten közelébe férkőzni. Kegyetlen következményei vannak ám ennek a gondolkodásnak, ha ezt elfogadjuk. Vajon kik a méregkeverők? Vajon kik azok, akik nem emberhez méltó módon élnek?

Ha azt mondtam, hogy
a feltámadás, a feltámadás hite a megbocsátás ünnepe,
ha a húsvéti hit az a fény ünnepe, márpedig az,
akkor nagyon komolyan el kell gondolkodni azon,
hogy miképpen él az az ember, aki nem hisz a megbocsátásban?

“Meghaltok mind, miként az állatok.” Aki ezt vallja, félő, hogy már életében is olyan életmódot folytat, mint amazok...

Ha a húsvét hite valóban a megbocsátás hite,
vagy a húsvét ünnepe a megbocsátás ünnepe,
akkor ez pontosan ezt jelenti,
hogy *az Isten ki akar bennünket szabadítani abból a cellából,*
amibe mindegyikünk önként vonul be, akkor amikor bűnözik,
mert aki bűnt követ el, az önmagára gondol.
Csak a saját javát, a saját érdekét nézi és ez berekeszt.

Éppen ezért oly nagyon fontos, hogy üzenjük Brechtéknek és az ő követőinek, hogy mire mennek akkor, ha megmarad a bűneik terhe.

Nem lehet ezt a kérdést egyszerűen elintézni azzal, amivel már a görögök is próbálták ezt a kérdést félretenni. Ezt már egyszer említettem a Testvéreknek. A görögök két hátizsákot hordoztak jelképesen. Abba a hátizsákba, ami a hátukon van, abba beleszórták a saját bűneiket, hogy soha se lássák. A másik zsákba, amit a mellükön hordoztak, abba

beledobálták a többi ember bűneit, hogy azt mindig lássák. Nem megoldás. Nem megoldás az, hogy a magam bűneiről elfeledkezem, a másik bűneit meg számon tartom. Micsoda világ épül ilyen gondolkodásból?

A feltámadás hite pontosan ezt jelenti, hogy
 az ember elfogadja Istennek a kinyújtott kezét.
 Az ember elfogadja ezt az egyetlen lehetőségét, hogy
 megbánja a bűneit és engedi, hogy
 az Isten kiszabadítsa őt a saját börtönéből.

A megváltott ember, a feltámadás hitét valló ember ebben a gondolkodásban, ebben a szemléletben éli a mindennapjait. Lehet versenyezni ezzel a megújulással? Fölfogtuk egyszer úgy istenigazából, hogy mekkora ajándék ez? Különben elpusztulunk a bűneink terhe alatt. Egyszer fogjuk föl, hogy minden egyes helytelen döntésünk rakja ránk a súlyt. A pszichológusok egyre többet beszélnek erről, hogy az emberek ezért görnyedeznek. Ez veszi el az emberek életkedvét, ez a súlyos teher, amit cipelnek. Ki veszi le róluk a terhet? Pénzeket, hatalmas pénzeket fizetnek azért, olyan tízezer, tizenötezer forintos óradíjakat a pszichiátereknek, pszichológusoknak, hogy megvigasztalgassák őket. De a bűn még mindig megmarad. A bűnök terhét nem lehet megszüntetni kibeszéléssel, csak bűnvallomással, bánattal és bocsánattal.

A húsvét új irányt ad az életünknek. Ez az életünk iránya. Ha a húsvét a fénynek az ünnepe, a nagy Világító a Krisztus, a világ Világossága azt akarja, hogy átláthatók legyenek a történetek és történések. Kik a méregkeverők? Nem azok, akik nem akarják, hogy átláthatók legyenek a társadalmi mozgások? Nem azok a méregkeverők, akik megtűrik magukban a sötétséget, mert üzelmeik vannak és ügyeik vannak? Háttér alkuik vannak. Összekacsintanak. Nem ők a méregkeverők?

A feltámadás hite, a húsvét hite pontosan ezt jelenti:
 új irányt adni az életünknek.
 Átláthatóvá tenni a közösségek életét.
 A mi egyéni életünket is megszabadítani a sötétségtől.

Testvérek!

Rendkívül fontos és megrázó igazából mindegyikünk számára ez az üzenet, ez a hír. Ezen a mai ünnepen valóban *el kellene odáig jutni, hogy minden szeretetből lett. Szeretetből lett a világ. Szeretetből született mindegyikünk. Isten szeretete hozta létre a világot.* Tegnap hallottuk, mindent megteremt az Isten és átadja nekünk. Ennek a világnak törvényei vannak. Nem az emberek határozták meg a törvényeit. Hányszor fálnak állítják ezek a természeti törvények az embert. Láthattuk tegnap este a televízióban, hogy milyen árvizek vannak Németországban és mit tud tenni az ember? Várja, míg elmegy ez az ár és utána helyreállítja a pusztítást.

Tudomásul kell venni ezeket a törvényeket. A felvilágosult ember azt gondolja, hogy mindent ő határoz meg és ő mindent pontosan tud. Hát nézzük meg a környezetünk helyzetét. Mit művelünk a világgal. Mintha vakon, süketen néznénk és hallgatóznánk. Ezeket a törvényeket nem az ember alkotta meg. Isten. Tőlünk azt várja, hogy vigyázzunk

erre a világra. Tartsuk tiszteletben ezeket a törvényeket és a magunk életét is csak így lehet nézni. Szeretetből születtünk. Vannak törvények, amik a mi életünket is segítik és hordozzák. A tízparancsolat természettörvény. Azt nem lehet önkényesen változtatgatni. Ha az ember ezeket nem veszi tudomásul és nem tartja tiszteletben, tönkreteszi az egyéni életét, de ráadásul még a környezetét is. Ezeket a törvényeket áthágó emberek káoszt teremtenek saját belső világukban is, meg a környezetünkben is.

Testvérek!

Tudomásul kell venni, hogy minden szeretetből lett. A mi húsvéti hitünk pontosan azt jelenti, hogy visszatalálunk ehhez a forráshoz.

*Visszatalálunk Istenhez, aki azt akarja,
hogy visszataláljunk egymáshoz,
mert az ember vagy szeretetben él, vagy nincs értelme az életének.*

Az, hogy az ember szeretetben él, egyszerűen azt jelenti, hogy nem magunknak élünk. Nem mi vagyunk a középpontban, hanem egymásért élünk. *Egymás életét szolgáljuk.* Igazából ez ad értelmet a mi egyéni életünknek. Valójában csak akkor lehetünk boldogok, ha ezt el tudjuk fogadni és egymást boldoggá tesszük, aminek ára van. De hát ez is a törvény és a rend, mert az ember nem sziget. Az ember nem magányos. Az ember közösségi lény. Az ember az emberiség hatalmas családjának egy tagja és mindegyikünknek ezt a nagy családot kell Isten akarata szerint szolgálni.

*Kívánok mindenkinek ebben az értelemben új életet,
húsvéti életet,
a feltámadott hit életét!*

+ A M E N +